

Źródło II

Słowa, muzyka i wykonanie: Jacek Kaczmarski

Metrum: 4/4

1. e ^e
Jak daleko od źródeł swoich rzeka odpływa,
e ^e
Wyrzeźbiwszy własne granice;
C ^C
Niesie szlam wypłukany z ciemnych głębin i wzywa
C D G ^C ^D ^G
Do radości słonecznym odbiciem. . .
a e ^a ^e
Ale płyną nią szczątki, co na światło nieczułe,
a E0 H ^a ^{E0} ^H
Bo obrosłe ciemnością i mułem.

2. e Obojętny brzeg — płaski, lecz nad wszystko wyniosły,
e Rzeki nurt nieuchronnie wyzyska!
C Karmi trawy i bagna co z nicości wyrosły,
C D G Więc na nicość niezmiennie nieczułe:
e a ^e ^a
Tak tworzą się z rzek
C E0 H ^{CE0 H}
— Rozlewi ska. . .

3. e Duszny upał się szerzy, w przerażonym powietrzu
e Krążą chmury żarłocznych owadów;
C Nie odnaleźć tu brzegów, ni obszarów nie zmierzyć
C D G Ani wdychać oparów rozkładu!
a e Ani wody źródlanej nie odnaleźć czystości,
a E0 H Ani głębi, ni głębokości!

4. e Gdzie jest cel tych taplawisk, co choć dążą do morza,
e Roztapiają się wciąż w grzęzawiska?
C Nurt się pławi w kałużach, bagno — bagnem odciska,
C D G Niemożliwe — ni powódź, ni pożar. . .
e a Tak tworzą się z rzek
C E0 H — Rozlewiska. . .

5. e Żeby rzekę odszukać — trzeba w niej się zanurzyć
e Dać okleić się tym, co nią płynie;
C W dno muliste się wpatrzeć, gdzie się prąd po nim struży,
C D G Bo — co na dnie — nigdy nie zginie!
a e Ale rzeka, to tylko źródła płynne jest ciało,
a E0 H A gdzie dusza? Gdzie źródło zostało?

6. e W źródle siła i trwanie, ukojenie pragnienia,
e Dźwięk daleki a przecież jedyny!
a e ^a ^e
Więc za dźwiękiem, pod prąd rzeki mętnej, zgubionej
...

a e a e
C E0 H C E0 H
a a
e e
e a e a
C E0 H C E0 H

Trzeba czołgać się, pełznąć i płynąć,
Bo tylko się źródło nie zmienia.
Bije wodą przeczystą,
Z głębi ziemi zrodzoną
I żyje wciąż wbrew
Rozlewiskom. . .